

Lag om ändring i lagen (1957: 668) om utlämning för brott;

SFS 1981:1090

Utkom från trycket
den 15 december 1981

utfärdad den 26 november 1981.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 15–17 och 24 §§ lagen (1957: 668) om utlämning för brott skall ha nedan angivna lydelse.

15 §² Innan regeringen meddelar beslut i anledning av framställningen, skall yttrande avges av riksåklagaren. Har inte den som avses med framställningen samtyckt till att han utlämnas, skall ärendet dessutom prövas av högsta domstolen. Är det uppenbart att framställningen ej bör bifallas, skall den dock omedelbart avslås.

16 §³ Riksåklagaren skall till grund för sitt yttrande verkställa erforderlig utredning enligt vad om förundersökning i brottmål är stadgat.

Om tvångsmedel gäller vad som i allmänhet är föreskrivet för brottmål. Beslut av rätten gäller tills vidare intill dess ärendet har avgjorts eller högsta domstolen i fall som avses i 15 § har funnit hinder möta mot utlämning. Talan mot rättens beslut förs genom besvär till högsta domstolen utan inskränkning till viss tid.

Den som häktats äger påfordra, att ny förhandling skall äga rum inom tre veckor från det beslut senast meddelats.

17 §⁴ Sedan utredningen avslutats, överlämnar riksåklagaren ärendet jämte sitt yttrande till högsta domstolen. Har den som avses med framställningen samtyckt till att han utlämnas, skall ärendet jämte yttrande i stället överlämnas till regeringen.

24 §⁵ Utan hinder av villkor som uppställts för utlämning äger regeringen på framställning av den främmande staten medgiva, att den som utlämnats må ställas till ansvar för annan före utlämningen förövad gärning än den, för vilken utlämning skett, eller utlämnas till annan stat. I fråga om sådan framställning skall i tillämpliga delar gälla vad som är stadgat angående framställning om utlämning.

Medgivande må lämnas allenast om, såvitt handlingarna visa, utlämning för gärningen kunnat lagligen äga rum.

Framgår av inkomna handlingar, att framställningen icke kan lagligen bifallas, eller finner regeringen eljest anledning att icke villfara framställning-

¹ Prop. 1980/81:154, JuU 1981/82:10, rskr 44.

² Senaste lydelse 1975: 292.

³ Senaste lydelse 1975: 292.

⁴ Senaste lydelse 1975: 292.

⁵ Senaste lydelse 1975: 292.



SFS 1981:1090

en, skall den omedelbart avslås. I annat fall prövas frågan av högsta
stolen, om inte den som avses med framställningen har medgivit denna.
Finner högsta domstolen att hinder möter, får framställningen inte bifallas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982.

På regeringens vägnar

CARL AXEL PETRI

Peter Löfmarck
(Justitiedepartementet)

